2025/2434

29.12.2025

REGULAMENTUL (UE) 2025/2434 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 26 noiembrie 2025

privind Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1406/2002

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 100 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([2]),

întrucât:

(1) Uniunea a adoptat variate măsuri legislative pentru a spori siguranța maritimă și securitatea maritimă, pentru a promova durabilitatea, inclusiv prin prevenirea poluării și decarbonizarea transportului maritim, precum și pentru a facilita schimbul de informații și digitalizarea sectorului maritim. Pentru a fi eficiente, este necesar ca astfel de măsuri legislative să fie aplicate în mod corespunzător și uniform pe tot cuprinsul Uniunii pentru a fi asigurate condițiile unei concurențe echitabile, a reduce denaturarea concurenței rezultată din avantajele economice de care se bucură navele care nu respectă legislația și a recompensa operatorii navali de calitate.

(2) Urmărirea respectivelor obiective necesită lucrări tehnice substanțiale sub conducerea unui organism specializat. Pentru acest motiv a fost necesar, în cadrul măsurilor prevăzute în Comunicarea Comisiei din 6 decembrie 2000 privind o a doua serie de măsuri comunitare privind siguranța maritimă ca urmare a naufragiului petrolierului Erika, să se instituie, în cadrul instituțional existent și cu respectarea responsabilităților și a drepturilor statelor membre în calitate de state de pavilion, state ale portului și state de coastă, o agenție europeană care să asigure un nivel ridicat, uniform și eficient de siguranță maritimă și de prevenire a poluării cauzate de nave.

(3) Prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]) a fost instituită Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (denumită în continuare „agenția”) pentru a asista Comisia și statele membre la punerea efectivă în aplicare la nivelul Uniunii a legislației în domeniul siguranței maritime și al prevenirii poluării prin vizite adecvate în statele membre pentru monitorizarea legislației relevante și, la cererea statelor membre, cu acordul acestora și în funcție de nevoile lor, furnizarea de formare și consolidare a capacităților.

(4) În urma instituirii agenției în 2002, legislația Uniunii în domeniul siguranței maritime, al securității maritime, al durabilității și al prevenirii poluării s-a extins în mod semnificativ, ceea ce a dus la cinci modificări ale mandatului agenției.

([1]) JO C, C/2023/873, 8.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/873/oj.

([2]) Poziția Parlamentului European din 12 martie 2024 (JO C, C/2025/1026, 27.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1026/oj) și poziția în primă lectură a Consiliului din 13 octombrie 2025 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 13 noiembrie 2025 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

([3]) Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă (JO L 208, 5.8.2002, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1406/oj).

(5) Începând din 2013, atribuțiile agenției au continuat să se extindă în mod semnificativ, prin activarea atribuțiilor auxiliare relevante prevăzute la articolul 2a din Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 și prin cererile de asistență tehnică adresate Comisiei și statelor membre, în special în domeniul decarbonizării și al digitalizării sectorului maritim. În plus, modificările aduse Directivelor 2005/35/CE ([4]), 2009/16/CE ([5]), 2009/18/CE ([6]) și 2009/21/CE ([7]) ale Parlamentului European și ale Consiliului au avut un impact direct asupra atribuțiilor agenției. Directivele respective prevăd, în special, îndeplinirea de către agenție a atribuțiilor referitoare la poluarea cauzată de nave, regimul de control al statului portului la nivelul Uniunii, activitățile statelor membre privind investigațiile referitoare la accidentele maritime în apele Uniunii și obligațiile statelor membre în calitate de state de pavilion.

(6) În plus, guvernanța agenției trebuie să se alinieze Declarației comune a Parlamentului European, a Consiliului UE și a Comisiei Europene din 2012 privind agențiile descentralizate (denumită în continuare „declarația comună și abordarea comună") și Regulamentului delegat (UE) 2019/715 al Comisiei ([8]).

(7) Având în vedere caracterul substanțial al modificărilor, este oportun ca Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 să fie abrogat și înlocuit cu un nou act legislativ.

(8) Agenția a fost instituită inițial cu scopul de a contribui la stabilirea unui nivel ridicat de siguranță maritimă în întreaga Uniune, sprijinind totodată prevenirea poluării cauzate de nave și, ulterior, de instalațiile petroliere și gaziere. Deși respectivele obiective au fost consolidate și mai mult prin adăugarea promovării securității maritime, agenția a pus accentul, în ultimii ani, pe sprijinirea evoluțiilor în materie de reglementare în domeniul decarbonizării și al digitalizării transportului maritim. Prin urmare, este oportun ca respectivele domenii să fie incluse printre obiectivele generale ale agenției, astfel încât aceasta să poată contribui la obiectivele tranziției verzi și digitale a industriei. De asemenea, rolul esențial al agenției în crearea unei imagini privind cunoașterea situației maritime, prin imagini prin satelit și prin operarea sistemelor de aeronave pilotate de la distanță, justifică adăugarea unui obiectiv general relevant pentru agenție.

(9) Respectivele obiective ar trebui să indice domeniile în care agenția urmează să ofere Comisiei și statelor membre asistență tehnică și operațională în vederea punerii în aplicare a politicilor Uniunii în domeniul maritim.

(10) Pentru a realiza în mod corespunzător respectivele obiective, este oportun ca agenția să îndeplinească atribuții specifice în domeniul siguranței maritime, al durabilității mediului, al decarbonizării sectorului maritim, al securității maritime și al securității cibernetice în sectorul maritim, al supravegherii maritime și al crizelor maritime, în domeniul promovării digitalizării și al facilitării schimburilor de date în domeniul maritim. Pentru a se concentra asupra unor provocări specifice și pentru a asigura eficiența din punctul de vedere al costurilor a atribuțiilor pe care agenția le îndeplinește, Consiliul de administrație al agenției (denumit în continuare „Consiliul de administrație") ar trebui să aibă dreptul de a acorda prioritate sporită anumitor atribuții și activități în planificarea anuală și multianuală a agenției.

(11) Pe lângă atribuțiile specifice, agenția ar trebui să ofere asistență tehnică orizontală, la cererea Comisiei sau a statelor membre, pentru punerea în aplicare a oricărei atribuții care intră în sfera sa de competență și de obiective, fapt care decurge din nevoile și evoluțiile viitoare de la nivelul Uniunii. Atunci când decide cu privire la includerea unor astfel de atribuții suplimentare în documentul unic de programare al agenției din cadrul programului său de activitate anual sau multianual, Consiliul de administrație ar trebui să țină seama de resursele umane și financiare disponibile. Acest lucru este necesar pentru a se garanta că anumite atribuții principale ale agenției pot fi prioritizate, dacă este necesar.

([4]) Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind aplicarea standardelor internaționale în materie de poluare cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni administrative pentru încălcările în materie de poluare (JO L 255, 30.9.2005, p. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2005/35/oj).

([5]) Directiva 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind controlul statului portului (JO L 131, 28.5.2009, p. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/16/oj).

([6]) Directiva 2009/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de instituire a principiilor fundamentale care reglementează investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim și de modificare a Directivei 1999/35/CE a Consiliului și a Directivei 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 131, 28.5.2009, p. 114, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/18/oj).

([7]) Directiva 2009/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind respectarea obligațiilor statelor de pavilion (JO L 131, 28.5.2009, p. 132, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/21/oj).

([8]) Regulamentul delegat (UE) 2019/715 al Comisiei din 18 decembrie 2018 privind regulamentul financiar cadru pentru organele instituite în temeiul TFUE și al Tratatului Euratom și menționate la articolul 70 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 122, 10.5.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj).

(12) Agenția se află în prima linie a expertizei tehnice în domeniile sale de competență și, prin urmare, ar trebui să ofere statelor membre activități de formare și de consolidare a capacităților la cerere, cu acordul acestora și în funcție de nevoile lor, și să utilizeze cele mai avansate instrumente din punct de vedere tehnologic în furnizarea respectivelor activități de formare și de consolidare a capacităților.

(13) Expertiza tehnică a agenției ar trebui să se dezvolte în continuare prin desfășurarea de cercetări în domeniul maritim și prin contribuția la activitățile relevante ale Uniunii în domeniul respectiv. Agenția ar trebui să contribuie, în strânsă cooperare cu Consiliul de administrație, și printr-o abordare proactivă, la obiectivele de consolidare a siguranței maritime și securității maritime, de decarbonizare a transportului maritim și de prevenire a poluării cauzate de nave. În acest sens, agenția ar putea să propună Comisiei orientări, recomandări sau manuale relevante fără caracter obligatoriu care ar putea ajuta Comisia, statele membre sau industria maritimă la realizarea respectivelor obiective.

(14) În ceea ce privește siguranța maritimă, agenția ar trebui să elaboreze o abordare proactivă pentru a determina riscurile și provocările. Pe această bază, agenția ar trebui să prezinte din trei în trei ani Comisiei un raport privind progresele înregistrate cu privire la siguranța maritimă. În plus, agenția ar trebui să sprijine în continuare Comisia și statele membre în punerea în aplicare a actelor juridice ale Uniunii, în special în domeniul obligațiilor statului de pavilion și al statului portului, al investigațiilor privind siguranța maritimă, al siguranței navelor de pasageri, al organizațiilor recunoscute definite la articolul 2 litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 391/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ([9]) (denumite în continuare „organizații recunoscute”) și al echipamentelor maritime. Recunoscând caracterul evolutiv al siguranței maritime, agenția ar putea, cu aprobarea prealabilă a Consiliului de administrație, să asiste Comisia și statele membre în domeniile emergente referitoare la siguranța maritimă, fără a aduce atingere competențelor statelor membre în domeniile respective. De asemenea, este important să se colecteze noi statistici în domeniul formării și certificării navigatorilor și, la cererea Consiliului de administrație, cu privire la punerea în aplicare a convențiilor internaționale relevante privind condițiile de muncă și de viață la bord ale navigatorilor, inclusiv, după caz, a Convenției din 2006 privind munca din domeniul maritim (MLC 2006), cu scopul de a contribui la îmbunătățirea atractivității profesiei de navigator și de a elabora răspunsuri strategice adecvate în vederea recrutării și a menținerii navigatorilor în activitate. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită activității desfășurate deja de organizațiile internaționale relevante, pentru a se evita suprapunerile.

(15) De la ultima modificare substanțială a Regulamentului (CE) nr. 1406/2002 efectuată în 2013, au existat evoluții legislative semnificative în sectorul maritim în ceea ce privește durabilitatea, cum ar fi prevenirea poluării și intervenția în caz de poluare, protecția mediului și decarbonizarea. Pe lângă atribuțiile incluse în mandatul agenției până în prezent, cum ar fi prevenirea poluării de către nave și instalațiile petroliere și gaziere, în principal prin funcționarea CleanSeaNet instituit prin Directiva 2005/35/CE agenția ar trebui să continue să asiste Comisia la punerea în aplicare a Directivei (UE) 2019/883 a Parlamentului European și a Consiliului ([10]). Respectiva atribuție ar trebui să figureze în mandatul său actualizat. În plus, este nevoie din ce în ce mai mult ca agenția să continue să sprijine punerea în aplicare a elementelor referitoare la transportul maritim din Directivele 2008/56/CE ([11]) și (UE) 2016/802 ([12]) ale Parlamentului European și ale Consiliului. Agenția ar trebui să prezinte, din trei în trei ani, un raport privind progresele înregistrate în punerea în aplicare a respectivelor directive. Recunoscând caracterul evolutiv al sectorului maritim, agenția ar putea, cu aprobarea prealabilă a Consiliului de administrație, să asiste Comisia și statele membre în domeniile emergente referitoare la protecția mediului și la poluarea atmosferică, fără a aduce atingere competențelor statelor membre în domeniile respective.

([9]) Regulamentul (CE) nr. 391/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (JO L 131, 28.5.2009, p. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/391/oj).

([10]) Directiva (UE) 2019/883 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind instalațiile portuare de preluare pentru predarea deșeurilor provenite de la nave, de modificare a Directivei 2010/65/UE și de abrogare a Directivei 2000/59/CE (JO L 151, 7.6.2019, p. 116, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/883/oj).

([11]) Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj).

([12]) Directiva (UE) 2016/802 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi (JO L 132, 21.5.2016, p. 58, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/802/oj).

(16) În contextul asistenței pe care agenția o acordă Comisiei și statelor membre în punerea în aplicare a Directivei 2008/56/CE, agenția ar trebui, după caz, să efectueze cercetări suplimentare cu privire la aspecte referitoare la obținerea unei stări ecologice bune a apelor marine, vărsarea de granule din plastic și zgomotul subacvatic radiat.

(17) În domeniul decarbonizării sectorului transportului maritim, eforturile de limitare a emisiilor maritime globale prin intermediul Organizației Maritime Internaționale (OMI) sunt în curs de desfășurare și ar trebui să fie încurajate, inclusiv punerea în aplicare rapidă a Strategiei revizuite a OMI privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră provenite de la nave, adoptată în 2023. La nivelul Uniunii, a fost elaborat un set de politici și acte juridice pentru a sprijini decarbonizarea și a promova în continuare durabilitatea sectorului maritim, astfel cum se reflectă în special în Pactul verde european prezentat în Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019, în „Strategia pentru o mobilitate durabilă și inteligentă – înscrierea transporturilor europene pe calea viitorului" prezentată în Comunicarea Comisiei din 9 decembrie 2020, în pachetul legislativ „Pregătiți pentru 55" prezentat în Comunicarea Comisiei din 14 iulie 2021 intitulată „«Pregătiți pentru 55»: îndeplinirea obiectivului climatic al UE pentru 2030 pe calea spre realizarea obiectivului de neutralitate climatică" și în Planul de acțiune privind reducerea la zero a poluării prezentat în Comunicarea Comisiei din 12 mai 2021 intitulată „Calea către o planetă sănătoasă pentru toți – Plan de acțiune al UE: «Către reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului»". Prin urmare, necesitatea de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră din sectorul maritim ar trebui să figureze în mandatul agenției.

(18) Deși agenția ar trebui să sprijine în continuare Comisia și statele membre în punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului ([13]), aceasta ar trebui să sprijine în continuare punerea în aplicare a noilor măsuri de reglementare pentru decarbonizarea sectorului transportului maritim, care rezultă din pachetul legislativ „Pregătiți pentru 55", cum ar fi Regulamentul (UE) 2023/1805 al Parlamentului European și al Consiliului ([14]) și elementele referitoare la transportul maritim din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([15]). O astfel de asistență include monitorizarea și raportarea cu privire la impactul pe care schema UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS) în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757 și al Regulamentului (UE) 2023/1805 îl are asupra traficului portuar, a evaziunii portuare și a transferului traficului către porturi de transbordare din țări terțe, în detrimentul porturilor din Uniune. Agenția ar trebui să se afle în continuare în avangarda expertizei la nivelul Uniunii pentru a sprijini tranziția sectorului maritim către combustibili din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon prin desfășurarea de activități de cercetare relevante pentru punerea în aplicare și elaborarea actelor juridice ale Uniunii cu privire la adoptarea și utilizarea unor surse alternative durabile de energie pentru nave, cum ar fi tehnologiile cu emisii zero, alimentarea cu energie electrică de la mal sau propulsia asistată de vânt, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2023/1805, sau propulsia solară, și în ceea ce privește utilizarea de soluții de eficiență energetică, precum optimizarea vitezei. Pentru a monitoriza progresele înregistrate în domeniul decarbonizării sectorului transportului maritim, agenția ar trebui să raporteze Comisiei, din trei în trei ani, cu privire la eforturile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, inclusiv cu privire la orice recomandări pe care le-ar putea avea în acest sens.

(19) În domeniul securității maritime, agenția ar trebui să continue să ofere asistență tehnică pentru inspecțiile efectuate de Comisie în temeiul Regulamentului (CE) nr. 725/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ([16]). Având în vedere că numărul incidentelor de securitate cibernetică din sectorul maritim a crescut semnificativ în ultimii ani, agenția ar trebui să sprijine eforturile Uniunii de prevenire a incidentelor de securitate cibernetică și de consolidare a rezilienței cibernetice din sectorul maritim prin facilitarea schimbului de bune practici și de informații privind incidentele de securitate cibernetică între statele membre.

([13]) Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE (JO L 123, 19.5.2015, p. 55, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/757/oj).

([14]) Regulamentul (UE) 2023/1805 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 septembrie 2023 privind utilizarea combustibililor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon în transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE (JO L 234, 22.9.2023, p. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1805/oj).

([15]) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unei scheme de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj).

([16]) Regulamentul (CE) nr. 725/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 privind consolidarea securității navelor și a instalațiilor portuare (JO L 129, 29.4.2004, p. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/725/oj).

(20) Agenția ar trebui să găzduiască în continuare sistemul de monitorizare și informare a traficului navelor maritime instituit în temeiul Directivei 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([17]), precum și alte sisteme care stau la baza conștientizării situației din domeniul maritim. În acest sens, agenția ar trebui să joace în continuare un rol vital în gestionarea componentei de supraveghere maritimă a serviciului Copernicus de securitate din cadrul de guvernanță și financiar al programului Copernicus instituit prin Regulamentul (UE) 2021/696 al Parlamentului European și al Consiliului ([18]) (denumit în continuare „programul Copernicus") și ar trebui să utilizeze în continuare tehnologia de ultimă generație disponibilă, cum ar fi sistemele de aeronave pilotate de la distanță, care oferă statelor membre și altor organisme ale Uniunii un instrument util de supraveghere și monitorizare. Pe lângă respectivele servicii, agenția și-a demonstrat rolul strategic în asigurarea conștientizării situației din domeniul maritim în timpul diferitelor crize, cum ar fi criza provocată de pandemia de COVID-19 și războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei. Prin urmare, agenția ar trebui să opereze un centru, deschis 24 de ore pe zi și șapte zile pe săptămână, pentru a asista Comisia și statele membre în astfel de situații de urgență.

(21) Uniunea se confruntă cu noi provocări geopolitice, care conduc la amenințări suplimentare la adresa siguranței maritime și a mediului marin. Capacitățile existente ale agenției în ceea ce privește asigurarea conștientizării situației din domeniul maritim, inclusiv în ceea ce privește supravegherea mișcărilor navelor, ar trebui să sprijine statele membre de coastă, printre altele, prin monitorizarea și notificarea transferurilor suspecte de la o navă la alta și a incidentelor care presupun interferențe ilegale cu sistemul de identificare automată (AIS) instalat la bord sau oprirea ori dezactivarea în alt mod a acestui sistem și prin facilitarea schimbului de informații pe baza sistemului de schimb de informații maritime al Uniunii (SafeSeaNet), instituit prin Directiva 2002/59/CE, care permite primirea, stocarea, extragerea și schimbul de informații în scopul siguranței maritime, al securității portuare și maritime, al protecției mediului marin și al eficienței traficului maritim și a transportului maritim. Acest lucru ar ajuta statele membre de coastă să abordeze provocările reprezentate de „flota clandestină" sau „flota fantomă", astfel cum sunt definite în Rezoluția Adunării OMI A.1192(33) adoptată la 6 decembrie 2023.

(22) În cadrul atribuției sale de a pune la dispoziție date analitice și conștientizarea situației din domeniul maritim, agenția ar trebui să asiste statele membre, Comisia și alte organisme ale Uniunii, după caz, în monitorizarea mișcărilor navelor, inclusiv pentru navele care utilizează tehnologii cu automatizare avansată, și a pericolelor pentru navigație. Printre astfel de pericole pentru navigație, care pot avea un impact și asupra mediului, s-ar putea număra, de exemplu, containere pierdute și care se deplasează în derivă pe mare, precum și piese mai mari de unelte de pescuit pierdute sau aruncate înapoi în mare.

(23) Digitalizarea datelor face parte din progresele tehnologice în materie de colectare și de comunicare a datelor, pentru a contribui la reducerea costurilor și la utilizarea eficientă a resurselor umane. Implementarea și exploatarea navelor maritime autonome de suprafață (MASS) și evoluțiile digitale și tehnologice conexe oferă o gamă largă de noi oportunități în ceea ce privește colectarea datelor și gestionarea sistemelor integrate. Aceasta creează oportunități pentru digitalizarea, automatizarea și standardizarea potențială a mai multor procese, ceea ce ar contribui la siguranța, securitatea, durabilitatea și eficiența operațiunilor maritime, inclusiv a mecanismelor de supraveghere, la nivelul Uniunii, reducând în paralel atribuția administrativă pentru statele membre. În acest sens, agenția ar trebui, printre altele, să faciliteze și să promoveze utilizarea certificatelor electronice, colectarea, înregistrarea și evaluarea datelor tehnice și exploatarea sistematică a bazelor de date existente, inclusiv fertilizarea încrucișată a acestora prin utilizarea unor instrumente informatice și de inteligență artificială inovatoare. Agenția ar putea, de asemenea, să contribuie la domeniul maritim al spațiului european comun al datelor privind mobilitatea, cu scopul de a reduce sarcina administrativă pentru statele membre. În cadrul respectivei activități, agenția ar trebui să țină seama de necesitatea ca orice instrument sau sistem să fie ușor de utilizat și interoperabil cu soluțiile tehnice existente, pentru a nu crea costuri inutile pentru statele membre sau pentru industrie.

(24) Pentru ca să-și poată îndeplini corespunzător atribuțiile, funcționarii Agenției ar trebui să efectueze vizite în statele membre în vederea monitorizării în ansamblu a sistemului Uniunii în domeniul siguranței maritime și al prevenirii poluării. Agenția ar trebui, de asemenea, să efectueze inspecții pentru a sprijini Comisia în evaluarea punerii în aplicare efective a dreptului Uniunii.

([17]) Directiva 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime și de abrogare a Directivei 93/75/CEE a Consiliului (JO L 208, 5.8.2002, p. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/59/oj).

([18]) Regulamentul (UE) 2021/696 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 aprilie 2021 de instituire a Programului spațial al Uniunii și a Agenției Uniunii Europene pentru Programul spațial și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 912/2010, (UE) nr. 1285/2013 și (UE) nr. 377/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE (JO L 170, 12.5.2021, p. 69, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/696/oj).

(25) Pentru a contribui la lucrările relevante ale organismelor tehnice ale OMI, ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM) și ale Memorandumului de înțelegere de la Paris privind controlul statului portului, semnat la Paris la 26 ianuarie 1982 (denumit în continuare „Memorandumul de la Paris"), Comisia și statele membre ar trebui să poată solicita asistență tehnică cu privire la chestiunile ce țin de competența Uniunii. De asemenea, Comisia ar putea avea nevoie de asistență tehnică din partea agenției pentru a sprijini țările terțe în domeniul maritim, în special prin consolidarea capacităților și prin mijloace de prevenire și de intervenție în caz de poluare. Sprijinul pentru țările terțe ar trebui să facă obiectul unei analize a resurselor umane și financiare disponibile și nu ar trebui să fie în detrimentul priorităților agenției.

(26) Autoritățile naționale care îndeplinesc funcții de gardă de coastă sunt responsabile de o serie amplă de atribuții, cum ar fi siguranța maritimă și securitatea maritimă, operațiunile de căutare și salvare pe mare, controlul la frontieră, controlul pescuitului, controlul vamal, asigurarea generală a respectării legii și protecția mediului în domeniul maritim. Îndeosebi în conformitate cu Strategia Uniunii Europene în materie de securitate maritimă (SUESM) și cu planul său de acțiune, aprobat de Consiliu la 24 octombrie 2023, în formele revizuite, Agenția, Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex) instituită prin Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului ([19]) și Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului (EFCA) instituită prin Regulamentul (UE) 2019/473 al Parlamentului European și al Consiliului ([20]) ar trebui, prin urmare, să își consolideze cooperarea, în conformitate cu mandatul fiecăreia, atât între ele, cât și cu autoritățile naționale care îndeplinesc funcții de gardă de coastă, de exemplu prin intermediul Forumului european al funcțiilor de pază de coastă (ECGFF), pentru a îmbunătăți conștientizarea situației din domeniul maritim, precum și pentru a sprijini acțiuni coerente și eficiente din punctul de vedere al costurilor.

(27) Punerea în aplicare a prezentului regulament nu ar trebui să afecteze repartizarea competențelor între Uniune și statele membre sau obligațiile statelor membre în temeiul unor convenții internaționale, precum Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS), convențiile OMI, precum Convenția internațională pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (SOLAS), Convenția internațională privind căutarea și salvarea pe mare (Convenția SAR), Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave (MARPOL) și Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart (STCW), și al altor instrumente maritime internaționale relevante.

(28) Pentru a raționaliza procesul decizional în cadrul agenției, ar trebui să se introducă o structură de guvernanță eficientă și eficace. În acest scop, statele membre și Comisia ar trebui să fie reprezentate în cadrul unui Consiliu de administrație învestit cu competențele necesare, inclusiv competența de a stabili bugetul și de a aproba documentul unic de programare. Consiliul de administrație ar trebui să ofere orientări generale și strategice pentru activitățile agenției și să fie implicat mai îndeaproape în monitorizarea activităților agenției, în scopul consolidării supravegherii în ceea ce privește aspectele administrative și bugetare. Consiliul de administrație ar trebui să poată înființa grupuri consultative sau grupuri de lucru care să aibă atribuția de a pregăti în mod corespunzător reuniunile Consiliului de administrație și de a sprijini procesul decizional al acestuia, precum și acțiunile subsecvente și punerea în aplicare a deciziilor acestuia. Agenția ar trebui să fie condusă de un director executiv.

(29) Pentru a asigura transparența deciziilor Consiliului de administrație, reprezentanții sectoarelor interesate ar putea să participe la părți ale reuniunilor acestuia, însă fără drept de vot. Reprezentanții diferitelor părți interesate ar trebui să fie numiți de Comisie pe baza reprezentativității lor la nivelul Uniunii.

(30) Pentru a-și îndeplini corect atribuțiile, agenția ar trebui să aibă personalitate juridică și un buget autonom constituit în principal dintr-o contribuție a Uniunii și din onorariile plătite de țările terțe sau de alte entități. Independența și imparțialitatea agenției nu ar trebui compromise prin contribuții financiare din partea statelor membre sau a țărilor terțe. Pentru a-și asigura independența atât în gestiunea de zi cu zi, cât și pentru avizele, recomandările și deciziile pe care le emite, organizarea agenției ar trebui să fie transparentă, iar directorul executiv ar trebui să aibă responsabilitate deplină pentru agenție. Personalul agenției ar trebui să fie independent și să fie încadrat atât cu contracte pe termen scurt cât și pe termen lung, pentru a-și menține cunoștințele organizaționale și continuitatea activității, realizând totodată un schimb necesar și permanent de expertiză cu sectorul maritim. Cheltuielile agenției ar trebui să includă cheltuielile cu personalul, cheltuielile administrative, de infrastructură și de exploatare.

([19]) Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 (JO L 295, 14.11.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

([20]) Regulamentul (UE) 2019/473 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 privind Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului (JO L 83, 25.3.2019, p. 18, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/473/oj).

(31) În ceea ce privește prevenirea și gestionarea conflictelor de interese, este esențial ca agenția să acționeze imparțial, să dea dovadă de integritate și să stabilească standarde profesionale ridicate. Nu ar trebui să existe niciun motiv legitim pentru a suspecta că deciziile ar putea fi influențate de interese aflate în conflict cu rolul agenției ca organism care deservește Uniunea în ansamblu sau de interese private sau afilieri ale oricărui membru al Consiliului de administrație care ar crea sau ar putea crea un conflict cu îndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor oficiale ale persoanei în cauză. Prin urmare, Consiliul de administrație ar trebui să adopte și să pună la dispoziția publicului norme cuprinzătoare privind conflictele de interese.

(32) O perspectivă strategică mai largă în legătură cu activitățile agenției ar facilita planificarea și gestionarea mai eficace a resurselor acesteia și ar contribui la ameliorarea calității rezultatelor sale. O astfel de abordare este confirmată și consolidată prin Regulamentul delegat (UE) 2019/715. Prin urmare, Consiliul de administrație ar trebui să adopte și să actualizeze periodic un document de programare unic cuprinzând programul de activitate anual și programul de activitate multianual, în urma consultării adecvate a părților interesate relevante.

(33) Atunci când agenției i se solicită să îndeplinească o nouă atribuție pentru care, în conformitate cu mandatul său, este necesară o analiză a impactului asupra resurselor sale, din punct de vedere uman și bugetar, Consiliul de administrație ar trebui să includă aceste atribuții în documentul unic de programare numai după efectuarea unei astfel de analize. Analiza respectivă ar trebui să identifice resursele necesare cu care agenția ar putea îndeplini aceste noi atribuții și dacă atribuțiile existente ale agenției sunt afectate în mod negativ sau ar trebui să fie reorientate.

(34) Agenția ar trebui să dispună de resurse corespunzătoare pentru a-și îndeplini atribuțiile și ar trebui să i se acorde un buget autonom. Aceasta ar trebui să fie finanțată în principal printr-o contribuție de la bugetul general al Uniunii. Procedura bugetară a Uniunii ar trebui să se aplice în ceea ce privește contribuția Uniunii și alte subvenții acordate din bugetul general al Uniunii. Auditarea conturilor ar trebui să fie efectuată de Curtea de Conturi Europeană.

(35) Pentru a face economii, agenția ar trebui să coopereze strâns, după caz, cu alte instituții, agenții și organisme ale Uniunii, în special cu cele care își au sediul în același stat membru.

(36) În ultimii ani, pe măsură ce mai multe agenții descentralizate au fost înființate, s-a îmbunătățit gradul de transparență și control asupra gestionării finanțării din partea Uniunii alocate acestora, în special în ceea ce privește includerea în buget a onorariilor, controlul financiar, competența de descărcare de gestiune, contribuțiile la sistemul de pensii și procedura bugetară internă (codul de conduită). În mod similar, Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([21]) ar trebui să se aplice fără restricții agenției, care ar trebui să adere la Acordul Interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ([22]).

(37) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume înființarea unui organism specializat care să poată asista Comisia și statele membre în aplicarea și punerea în aplicare eficace a dreptului Uniunii referitor la transportul maritim în întreaga Uniune, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere cooperarea care urmează să aibă loc, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.

(38) Pentru funcționarea corespunzătoare a agenției, este necesar să se aplice anumite principii privind guvernanța agenției pentru a se respecta declarația comună și abordarea comună, al căror scop este de a raționaliza activitățile agențiilor și de a le spori performanțele.

(39) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile consacrate, în special, de către Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

(40) Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002, rămâne aceeași persoană juridică și își va continua toate activitățile și procedurile,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

([21]) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj).

([22]) JO L 136, 31.5.1999, p. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/1999/531/oj.

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI OBIECTIVE

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prin prezentul regulament se înființează Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (denumită în continuare „agenția”).

Agenția înființată prin prezentul regulament, înlocuiește și succede Agenției europene pentru Siguranță Maritimă care a fost instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002.

(2) Prezentul regulament stabilește norme cuprinzătoare privind atribuțiile, funcționarea și guvernanța agenției.

(3) Agenția asistă statele membre și Comisia în aplicarea și punerea în aplicare eficace în întreaga Uniune a dreptului Uniunii referitor la transportul maritim. În acest scop, agenția cooperează cu statele membre și cu Comisia și acordă acestora asistență tehnică, operațională și științifică în limitele obiectivelor și atribuțiilor agenției stabilite la articolul 2 și în capitolele II și III.

(4) Acordând asistența menționată la alineatul (3), agenția sprijină, în special, statele membre și Comisia în privința aplicării actelor juridice relevante ale Uniunii și în privința contribuției la eficiența globală a traficului maritim și a transportului maritim, astfel cum se prevede în prezentul regulament, astfel încât să faciliteze realizarea obiectivelor Uniunii în domeniul transportului maritim.

(5) Asistența acordată de agenție și atribuțiile prevăzute la articolele 4-11 nu aduc atingere drepturilor și responsabilităților statelor membre.

Articolul 2

Obiectivele agenției

(1) Obiectivele principale ale agenției sunt de a asigura, la un nivel ridicat, uniform și efectiv, siguranța maritimă care vizează reducerea maximă a accidentelor, securitatea maritimă, reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră provenite de la nave și durabilitatea mediului în sectorul maritim, precum și prevenirea poluării cauzate de nave și intervenția în cazul acesteia și intervenția în caz de poluare marină cauzată de instalațiile petroliere și gaziere.

(2) Alte obiective ale agenției sunt sprijinirea digitalizării și a reducerii sarcinii administrative în sectorul maritim prin facilitarea transmiterii electronice a datelor și sprijinirea simplificării și furnizarea către Comisie și statele membre a unor sisteme și servicii integrate de supraveghere maritimă și de conștientizare a situației din domeniul maritim.

CAPITOLUL II

ATRIBUȚIILE AGENȚIEI

Articolul 3

Asistență tehnică orizontală

(1) Agenția acordă Comisiei asistență:

(a) în ceea ce privește monitorizarea punerii în aplicare efective a actelor juridice obligatorii relevante ale Uniunii, care intră sub incidența obiectivelor agenției, în special prin efectuarea vizitelor și a inspecțiilor menționate la articolul 10;

(b) în desfășurarea lucrărilor pregătitoare pentru actualizarea și elaborarea actelor juridice relevante ale Uniunii care intră sub incidența obiectivelor agenției, în special în conformitate cu evoluția dreptului internațional relevant;

(c) în îndeplinirea oricăror alte atribuții conferite Comisiei prin acte legislative ale Uniunii care intră sub incidența obiectivelor agenției.

În sensul literei (a) de la primul paragraf, agenția poate sugera îmbunătățiri Comisiei.

(2) Agenția cooperează cu statele membre pentru:

(a) organizarea, după caz, de activități relevante de consolidare a capacităților și de formare în domeniile care intră sub incidența obiectivelor agenției și care țin de responsabilitatea statelor membre;

(b) elaborarea de soluții tehnice, inclusiv furnizarea de servicii operaționale relevante, și acordarea de asistență tehnică pentru a dezvolta capacitatea națională necesară în vederea punerii în aplicare a actelor juridice ale Uniunii care intră sub incidența obiectivelor agenției.

În sensul literei (a) de la primul paragraf din prezentul alineat, agenția instituie capabilități adecvate cu scopul de a dezvolta, de a pune în aplicare și de a coordona activități de formare relevante pentru obiectivele agenției. Activitățile de formare furnizate sunt elaborate în strânsă consultare cu statele membre și cu Comisia și sunt aprobate de Consiliul de administrație în conformitate cu articolul 17 din prezentul regulament, cu respectarea deplină a articolului 166 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

(3) Agenția promovează și facilitează cooperarea dintre statele membre și dintre statele membre și Comisie în ceea ce privește punerea în aplicare a actelor juridice ale Uniunii prin promovarea schimbului și a diseminării experiențelor și a bunelor practici.

(4) Agenția contribuie, la cererea Comisiei sau din proprie inițiativă, sub rezerva aprobării prealabile de către Consiliul de administrație în conformitate cu articolul 17, la activitățile de cercetare maritimă de la nivelul Uniunii atunci când este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor agenției. În acest sens, agenția asistă Comisia și statele membre în identificarea principalelor teme de cercetare, fără a aduce atingere altor activități de cercetare de la nivelul Uniunii, și în analizarea proiectelor de cercetare în curs și a celor finalizate care sunt relevante pentru obiectivele agenției. După caz, sub rezerva normelor aplicabile privind proprietatea intelectuală și a considerentelor de securitate, agenția diseminează rezultatele activităților sale de cercetare și inovare, după aprobarea de către Comisie, ca parte a contribuției sale la crearea de sinergii între activitățile de cercetare și inovare ale altor organisme ale Uniunii și ale statelor membre.

(5) În cazul în care acest lucru este necesar pentru punerea în aplicare a atribuțiilor sale, agenția poate efectua studii, implicând Comisia și, după caz, prin intermediul grupurilor de coordonare consultative, statele membre și, după caz, partenerii sociali și reprezentanții industriei cu expertiză în domeniile relevante.

(6) Pe baza cercetărilor și a studiilor efectuate de agenție și a experienței dobândite prin activitățile proprii, în special prin vizite și inspecții, precum și prin schimbul de informații și de bune practici cu statele membre și cu Comisia, agenția poate pune la dispoziție, de comun acord cu Comisia și cu Consiliul de administrație, recomandări relevante fără caracter obligatoriu, orientări sau manuale pentru a sprijini punerea în aplicare a actelor juridice relevante ale Uniunii de către statele membre și, după caz, de către industrie.

Articolul 4

Atribuții referitoare la siguranța maritimă

(1) Agenția monitorizează progresele înregistrate în ceea ce privește siguranța transportului maritim în Uniune, efectuează analize de risc pe baza datelor disponibile și elaborează modele de evaluare a riscurilor în materie de siguranță pentru a identifica provocările și riscurile în materie de siguranță. Din trei în trei ani, agenția prezintă Comisiei un raport privind progresele înregistrate în domeniul siguranței maritime, însoțit de eventuale recomandări tehnice care ar putea fi abordate la nivelul Uniunii sau la nivel internațional, în special în ceea ce privește potențialele riscuri în materie de siguranță ce decurg din dezvoltarea, adoptarea și implementarea unor surse alternative durabile de energie pentru nave, inclusiv a tehnologiilor cu emisii zero și a alimentării cu energie electrică de la mal a navelor aflate la dană, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2023/1805.

(2) Agenția asistă Comisia și statele membre în punerea în aplicare a Directivei 2009/21/CE. În special, agenția asistă Comisia în organizarea, după caz și în funcție de cererile de asistență din partea statelor membre, activităților de formare relevante pentru inspectorii statului de pavilion și controlorii statului de pavilion, astfel cum se menționează la articolul 4c din directiva respectivă. De asemenea, agenția asistă Comisia în dezvoltarea, menținerea și actualizarea unui portal digital interoperabil în conformitate cu articolul 6 din directiva respectivă, precum și a bazei de date cu informații privind nava în conformitate cu articolul 6a din directiva respectivă și în instituirea instrumentului electronic de raportare menționat la articolul 9b din directiva respectivă și poate oferi recomandări Comisiei pe baza datelor colectate.

Agenția asistă Comisia în dezvoltarea instrumentelor și serviciilor relevante pentru a sprijini statele membre, la cererea acestora, în îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul Directivei 2009/21/CE.

(3) Agenția asistă Comisia în dezvoltarea, menținerea și actualizarea bazei de date privind inspecțiile prevăzută la articolul 24 din Directiva 2009/16/CE și dezvoltă, menține și actualizează instrumentul de validare prevăzut la articolul 24a din directiva respectivă și sprijină statele membre. Pe baza datelor colectate în respectiva bază de date, agenția asistă Comisia în analizarea informațiilor relevante și în publicarea informațiilor privind navele și societățile cu performanțe scăzute și foarte scăzute în temeiul Directivei 2009/16/CE.

La cererea statelor membre, agenția le pune la dispoziție instrumente și servicii relevante pentru a le sprijini în îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul Directivei 2009/16/CE.

De asemenea, agenția asistă Comisia în elaborarea unui program de formare profesională pentru inspectorii care efectuează controlul statului portului din statele membre, în cooperare cu statele membre și astfel cum s-a convenit în Memorandumul de la Paris, astfel cum se prevede la articolul 22 alineatul (7) din Directiva 2009/16/CE.

(4) Agenția asistă Comisia în dezvoltarea și menținerea bazei de date europene privind accidentele maritime prevăzute la articolul 17 din Directiva 2009/18/CE. Pe baza datelor colectate în respectiva bază de date, agenția elaborează o prezentare generală anuală a accidentelor și incidentelor maritime. La cererea autorităților responsabile de investigații privind siguranța maritimă din statele membre în cauză și presupunând că nu apare niciun conflict de interese, agenția oferă sprijin operațional respectivelor state membre pentru desfășurarea investigațiilor lor privind siguranța maritimă. Agenția efectuează, de asemenea, o analiză a rapoartelor investigațiilor privind siguranța maritimă prevăzute în Directiva 2009/18/CE în vederea identificării valorii adăugate la nivelul Uniunii în ceea ce privește învățămintele relevante care trebuie desprinse.

Agenția furnizează în mod regulat formare, în funcție de nevoile autorităților responsabile cu investigațiile privind siguranța maritimă din statele membre.

(5) Agenția asistă Comisia și statele membre în punerea în aplicare a Directivei 98/41/CE a Consiliului ([23]) și a Directivelor 2003/25/CE ([24]) și 2009/45/CE ([25]) ale Parlamentului European și ale Consiliului. În special, agenția asistă Comisia în stabilirea și menținerea unei baze de date pentru măsurile prevăzute la articolul 9 alineatul (4) al șaptelea paragraf din Directiva 2009/45/CE și la articolul 9 alineatul (3) litera (a) din Directiva 98/41/CE și asistă Comisia la evaluarea unor astfel de măsuri.

(6) Agenția facilitează cooperarea și schimbul de informații între Comisie și statele membre în vederea evaluării organizațiilor recunoscute care îndeplinesc atribuții de control și certificare în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 391/2009. În special, agenția:

(a) furnizează Comisiei un aviz cu privire la evaluarea organizațiilor recunoscute în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 391/2009;

(b) pune la dispoziția statelor membre informații adecvate în contextul vizitelor și al inspecțiilor efectuate de agenție pentru a sprijini evaluarea efectuată de Comisie în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 391/2009, cu scopul de a sprijini monitorizarea organizațiilor recunoscute în conformitate cu articolul 9 din Directiva 2009/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([26]), sprijinind statele membre în îndeplinirea obligațiilor lor la nivelul Uniunii și la nivel internațional în calitate de state de pavilion;

([23]) Directiva 98/41/CE a Consiliului din 18 iunie 1998 privind înregistrarea persoanelor care călătoresc la bordul navelor de pasageri care operează în porturile de destinație sau de plecare din statele membre ale Comunității (JO L 188, 2.7.1998, p. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/41/oj).

([24]) Directiva 2003/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 aprilie 2003 privind cerințele de stabilitate specifice pentru navele de pasageri ro-ro (JO L 123, 17.5.2003, p. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/25/oj).

([25]) Directiva 2009/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind normele și standardele de siguranță pentru navele de pasageri (JO L 163, 25.6.2009, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/45/oj).

([26]) Directiva 2009/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime (JO L 131, 28.5.2009, p. 47, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/15/oj).

(c) asigură Comisiei asistență tehnică cu privire la posibile măsuri de remediere sau la impunerea de amenzi pentru organizațiile recunoscute în conformitate cu articolele 5 și 6 din Regulamentul (CE) nr. 391/2009 și cerințele corespunzătoare privind notificarea prealabilă.

În sensul literei (b) de la primul paragraf din prezentul alineat, agenția asistă Comisia și statele membre în punerea în aplicare a articolului 9a din Directiva 2009/21/CE.

(7) Agenția asistă Comisia în punerea în aplicare a Directivei 2014/90/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([27]) prin furnizarea evaluării sale tehnice privind aspectele referitoare la siguranță și mediu, prin furnizarea de recomandări cu liste ale cerințelor în materie de proiectare, construcție și performanță și ale standardelor de testare respective și asistă Comisia în crearea și menținerea bazei de date prevăzute la articolul 35 alineatul (4) din directiva respectivă, precum și prin facilitarea cooperării dintre organismele de evaluare notificate, acționând în calitate de secretariat tehnic pentru grupul lor de coordonare.

(8) Agenția asistă Comisia și statele membre în identificarea riscurilor în materie de siguranță referitoare la dezvoltarea de tehnologii cu automatizare avansată.

(9) Agenția analizează statisticile privind navigatorii furnizate și utilizate în conformitate cu Directiva (UE) 2022/993 a Parlamentului European și a Consiliului ([28]). De asemenea, la cererea Consiliului de administrație, poate analiza statisticile privind deficiențele referitoare la MLC 2006 identificate în cursul inspecțiilor efectuate în cadrul controlului statului portului în temeiul Directivei 2009/16/CE, cu scopul de a contribui la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață la bord ale navigatorilor.

(10) După aprobarea prealabilă din partea Consiliului de administrație, agenția poate asista Comisia și statele membre în privința domeniilor emergente referitoare la siguranța maritimă, după caz și fără a aduce atingere competențelor statelor membre în respectivele domenii.

Articolul 5

Atribuții referitoare la durabilitatea mediului

(1) Agenția sprijină statele membre, într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor, prin mijloace operaționale suplimentare de intervenție în caz de poluare, inclusiv cele care urmează să fie dezvoltate pentru combustibilii alternativi durabili, pentru poluarea cauzată de nave și pentru poluarea marină cauzată de instalațiile petroliere și gaziere.

Agenția furnizează un astfel de sprijin la cererea statului membru în cauză sub a cărui autoritate se desfășoară operațiunile de curățare. Un astfel de sprijin nu aduce atingere responsabilității statelor de coastă de a dispune de mecanisme adecvate de intervenție în caz de poluare și respectă cooperarea existentă între statele membre în acest domeniu.

Mijloacele operaționale pe care agenția le furnizează statelor membre iau în considerare și contribuie la tranziția sectorului către utilizarea unor surse alternative durabile de energie electrică pentru nave. După caz, cererile de mobilizare a acțiunilor antipoluare se transmit prin intermediul mecanismului de protecție civilă al Uniunii instituit prin Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([29]) (denumit în continuare „mecanismul de protecție civilă al Uniunii").

(2) Agenția pregătește și actualizează o evaluare a riscurilor pentru toate bazinele maritime ale UE, care servește ca bază pentru amplasarea navelor agenției de intervenție în caz de poluare cu hidrocarburi și de poluare chimică, pentru a sprijini statele membre în activitățile de intervenție în caz de poluare a mediului marin.

([27]) Directiva 2014/90/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind echipamentele maritime și de abrogare a Directivei 96/98/CE a Consiliului (JO L 257, 28.8.2014, p. 146, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/90/oj).

([28]) Directiva (UE) 2022/993 a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2022 privind nivelul minim de formare a navigatorilor (JO L 169, 27.6.2022, p. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/993/oj).

([29]) Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2013 privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii (JO L 347, 20.12.2013, p. 924, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj).

(3) Agenția asistă Comisia și statele membre la detectarea cazurilor de potențială poluare și la urmărirea navelor care efectuează deversări ilegale în conformitate cu Directiva 2005/35/CE. Agenția sprijină în special punerea în aplicare a articolelor 10-10d din directiva respectivă prin:

(a) dezvoltarea și întreținerea serviciului european de detectare prin satelit a poluării (CleanSeaNet), ca parte a SafeSeaNet, precum și a altor mecanisme și sisteme de raportare;

(b) colectarea, analizarea și diseminarea informațiilor relevante privind punerea în aplicare și asigurarea respectării Directivei 2005/35/CE;

(c) consolidarea capacităților autorităților naționale competente și facilitarea schimbului de bune practici între acestea;

(d) dezvoltarea și menținerea canalului de raportare externă online pentru primirea și gestionarea informațiilor privind potențialele deversări ilegale comunicate de echipaj și transmiterea acestor informații statului membru sau statelor membre în cauză, asigurând, în același timp, protecția necesară a persoanelor care raportează potențiale încălcări și a datelor lor cu caracter personal.

(4) Agenția cooperează cu alte agenții ale Uniunii, cum ar fi Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului (EFCA) instituită prin Regulamentul (UE) 2019/473, în conformitate cu acordul de lucru menționat la articolul 12 alineatul (2) din prezentul regulament.

(5) Agenția pune la dispoziție serviciul CleanSeaNet și orice alte instrumente pentru a asista Comisia și statele membre, la cererea Comisiei sau a unui stat membru, în monitorizarea amplorii și a impactului asupra mediului al poluării marine cu hidrocarburi cauzată de instalațiile petroliere și gaziere.

(6) Agenția asistă Comisia și statele membre în punerea în aplicare a Directivei (UE) 2019/883, inclusiv în dezvoltarea, menținerea și actualizarea bazei de date privind inspecțiile prevăzute la articolul 14 din directiva respectivă.

(7) Agenția asistă Comisia și statele membre în punerea în aplicare a Directivei 2008/56/CE, prin contribuția sa la realizarea obiectivului de obținere sau de menținere a unei stări ecologice bune a apelor marine astfel cum se definește în directiva respectivă, în elementele sale referitoare la transportul maritim cuprinse în Directiva 2008/56/CE și prin utilizarea instrumentelor existente, cum ar fi serviciile maritime integrate prestate de agenție.

(8) Agenția asistă Comisia și statele membre, la cererea Comisiei sau a unui stat membru, inclusiv prin instrumente și servicii operaționale, în punerea în aplicare a elementelor referitoare la transportul maritim cuprinse în Directiva (UE) 2016/802. În acest sens, agenția menține, de asemenea, baza de date privind inspecțiile relevantă pentru a ajuta statele membre să evalueze riscul nerespectării de către nave a directivei respective.

(9) Agenția asistă Comisia și statele membre în punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1257/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([30]) prin colectarea și analizarea datelor privind respectarea regulamentului respectiv.

(10) După aprobarea prealabilă din partea Consiliului de administrație, agenția poate sprijini Comisia și statele membre în domeniile emergente referitoare la durabilitatea mediului, după caz și fără a aduce atingere competențelor statelor membre în respectivele domenii.

(11) Din trei în trei ani, agenția prezintă Comisiei un raport privind progresele înregistrate în reducerea impactului transportului maritim asupra mediului la nivelul Uniunii.

([30]) Regulamentul (UE) nr. 1257/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind reciclarea navelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 și a Directivei 2009/16/CE (JO L 330, 10.12.2013, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1257/oj).

Articolul 6

Atribuții referitoare la decarbonizare

(1) Agenția oferă asistență tehnică Comisiei și statelor membre, la cererea Comisiei sau a unui stat membru, în legătură cu măsuri operaționale și tehnice, precum și cu eforturile de reglementare în vederea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră generate de nave. În acest sens, agenția poate utiliza orice instrument sau serviciu operațional relevant. În special, agenția efectuează cercetări, analizează și propune Comisiei, după consultarea prealabilă a statelor membre, orientări sau recomandări relevante în ceea ce privește adoptarea și implementarea combustibililor alternativi durabili și a sistemelor electroenergetice durabile pentru nave, cum ar fi tehnologiile cu emisii zero, alimentarea cu energie electrică de la mal sau propulsia asistată de vânt, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2023/1805, sau propulsia solară și în ceea ce privește măsurile de eficiență energetică, precum optimizarea vitezei.

(2) Agenția asistă Comisia și statele membre în punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2023/1805. În special, agenția asistă Comisia în dezvoltarea și menținerea bazei de date FuelEU create în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) 2023/1805 și a altor instrumente informatice relevante, astfel cum se menționează la articolul 19 din regulamentul respectiv, în dezvoltarea instrumentelor de monitorizare adecvate, a orientărilor și a instrumentelor de direcționare bazate pe riscuri prevăzute, în special, la articolul 18 din regulamentul respectiv, pentru a facilita activitățile de punere în aplicare, de verificare și de asigurare a respectării legislației, precum și în analizarea datelor relevante și în pregătirea rapoartelor în temeiul articolului 30 din regulamentul respectiv.

(3) Agenția asistă Comisia și statele membre în punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2015/757. În special, agenția asistă Comisia în dezvoltarea, actualizarea și menținerea instrumentelor informatice, a bazelor de date și a orientărilor relevante în scopul punerii în aplicare a regulamentului respectiv și al facilitării activităților de asigurare a respectării legii, asistă Comisia în analizarea datelor relevante raportate în temeiul regulamentului respectiv și sprijină Comisia în activitățile sale în vederea respectării obligațiilor prevăzute la articolul 21 din regulamentul respectiv.

(4) Agenția asistă Comisia și statele membre în punerea în aplicare a Directivei 2003/87/CE, cu privire la sectorul maritim. În special, agenția asistă Comisia în dezvoltarea instrumentelor informatice de implementare, a instrumentelor de monitorizare, a orientărilor și a instrumentelor de direcționare bazate pe riscuri care sunt adecvate pentru facilitarea activităților de verificare, de asigurare a respectării legii și de punere în aplicare în legătură cu directiva respectivă, în ceea ce privește sectorul maritim, utilizând în același timp instrumentele, serviciile și bazele de date relevante existente.

(5) Asistența menționată la alineatele (1)-(4) include, de asemenea, monitorizarea și raportarea impactului potențial asupra traficului portuar, a evaziunii portuare și a transferului traficului către porturile învecinate de transbordare a containerelor, în detrimentul porturilor din Uniune.

(6) Din trei în trei ani, agenția prezintă Comisiei un raport privind progresele înregistrate în ceea ce privește decarbonizarea transportului maritim la nivelul Uniunii. Atunci când este posibil, raportul include o analiză tehnică a aspectelor identificate care ar putea fi abordate la nivelul Uniunii. Raportul este pus la dispoziția publicului pe site-ul web al agenției într-un format cu funcționalități de căutare.

Articolul 7

Atribuții referitoare la securitate maritimă și securitate cibernetică în sectorul maritim

(1) Agenția acordă asistență tehnică Comisiei în îndeplinirea atribuțiilor de inspecție care i-au fost conferite în temeiul articolului 9 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 725/2004.

(2) Agenția asistă Comisia și statele membre, la cererea Comisiei sau a unui stat membru, împreună cu orice alt organism relevant al Uniunii, prin furnizarea de orientări tehnice și prin facilitarea schimbului de bune practici și de informații privind reziliența cibernetică și incidentele de securitate cibernetică între statele membre.

Articolul 8

Atribuții referitoare la supravegherea maritimă și crizele maritime

(1) Agenția furnizează Comisiei și statelor membre, la cererea Comisiei sau a unui stat membru, servicii de supraveghere și comunicații maritime de vârf, inclusiv infrastructuri spațiale și terestre și senzori montați pe orice tip de platformă, care îmbunătățesc conștientizarea situației din domeniul maritim, inclusiv în ceea ce privește provocările geopolitice.

(2) În domeniul monitorizării traficului reglementat de Directiva 2002/59/CE, agenția promovează în special cooperarea între statele riverane în zonele de transport maritim vizate și creează, menține și operează Centrul european de date pentru identificarea și urmărirea navelor la mare distanță (LRIT) menționat la articolul 6b și SafeSeaNet menționat la articolul 22a din respectiva directivă, precum și Sistemul internațional de schimb de date LRIT, în conformitate cu angajamentul asumat în cadrul OMI.

(3) Agenția pune la dispoziție, la cerere și fără a aduce atingere dreptului Uniunii și dreptului intern, date relevante privind poziționarea navelor și observarea Pământului către Comisie, autoritățile naționale competente și organele relevante ale Uniunii, în conformitate cu mandatele acestora, pentru a facilita adoptarea de măsuri împotriva amenințărilor referitoare la piraterie și acte ilegale intenționate, astfel cum se prevede în dreptul Uniunii aplicabil sau în instrumentele juridice convenite la nivel internațional în domeniul transportului maritim, cu respectarea normelor aplicabile privind protecția datelor și în concordanță cu procedurile administrative stabilite prin Directiva 2002/59/CE. Punerea la dispoziție a informațiilor LRIT este condiționată de aprobarea din partea statului de pavilion în cauză.

(4) Agenția gestionează un centru disponibil 24 de ore pe zi și șapte zile pe săptămână, care pune la dispoziție, la cerere și fără a aduce atingere dreptului Uniunii și dreptului intern, Comisiei, autorităților naționale competente, fără a aduce atingere drepturilor și responsabilităților care le revin în calitate de state de pavilion, de coastă și ale portului, precum și organelor relevante ale Uniunii, în conformitate cu mandatele acestora, conștientizarea situației din domeniul maritim și date analitice, după caz, care să le sprijine în ceea ce privește:

(a) siguranța, securitatea și poluarea pe mare;

(b) situațiile de urgență pe mare;

(c) punerea în aplicare a actelor juridice ale Uniunii care impun monitorizarea mișcărilor navelor și a pericolelor pentru navigație;

(d) măsuri împotriva amenințărilor reprezentate de piraterie și de alte acte ilegale intenționate, astfel cum se prevede în dreptul Uniunii aplicabil sau în instrumentele juridice convenite la nivel internațional în domeniul transportului maritim;

(e) punerea în aplicare a măsurilor restrictive ale Uniunii adoptate în temeiul articolului 29 din Tratatul privind Uniunea Europeană sau al articolului 215 din TFUE, care intră în sfera de competență a agenției.

Punerea la dispoziție a unor astfel de informații face obiectul normelor aplicabile privind protecția datelor și este în concordanță cu orientările care urmează să fie emise de grupul de coordonare la nivel înalt instituit în conformitate cu Directiva 2002/59/CE, după caz. Punerea la dispoziție de informații LRIT este condiționată de aprobarea din partea statului de pavilion în cauză.

(5) În sfera sa de competență, agenția contribuie la reacția promptă la crize și la atenuarea acestora prin acordarea de asistență, la cerere, statelor membre și Comisiei în ceea ce privește executarea planurilor de urgență și prin facilitarea schimbului de informații și de bune practici între acestea.

(6) Agenția asistă Comisia în ceea ce privește funcționarea componentei de supraveghere maritimă a serviciului Copernicus de securitate din cadrul de guvernanță și financiar al programului Copernicus.

(7) Agenția asistă Comisia și statele membre în dezvoltarea și menținerea mediului comun pentru schimbul de informații (CISE), care are caracter voluntar, o soluție de interoperabilitate, cu scopul de a facilita schimbul de informații între diferitele sisteme utilizate de autoritățile naționale civile și militare responsabile în domeniul maritim, completând informațiile deja disponibile prin intermediul sistemelor de informații obligatorii.

Articolul 9

Atribuții referitoare la digitalizare și simplificare

(1) În domeniile dreptului Uniunii care țin de competența agenției, agenția colectează și furnizează, după caz, statistici, informații și date obiective, fiabile și comparabile, pentru evaluarea eficacității și rentabilității măsurilor existente. Printre aceste atribuții se numără facilitarea și promovarea certificatelor electronice, utilizarea bazelor de date existente și utilizarea instrumentelor informatice și de inteligență artificială inovatoare.

(2) Agenția asistă Comisia în punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/1239 al Parlamentului European și al Consiliului ([31]), având următoarele atribuții:

(a) dezvoltarea și menținerea componentelor și serviciilor informatice comune ale mediului aferent ghișeului unic european în domeniul maritim (EMSWe), stabilit în temeiul articolului 1 din Regulamentul (UE) 2019/1239, sub responsabilitatea Comisiei;

(b) menținerea setului de date EMSWe, creat în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1239, a Ghidului de punere în aplicare a mesajelor și a modelelor de foi de calcul digitale;

(c) furnizarea de orientări tehnice fără caracter obligatoriu statelor membre pentru punerea în aplicare a EMSWe;

(d) facilitarea unei mai bune reutilizări și a unui mai bun schimb de date în cadrul EMSWe prin intermediul SafeSeaNet.

(3) Agenția oferă asistență, inclusiv formare, statelor membre, la cererea acestora și fără a aduce atingere soluțiilor tehnice existente pentru registrele lor și drepturilor și obligațiilor care le revin în calitate de state de pavilion, în ceea ce privește digitalizarea registrelor lor și a procedurilor lor care facilitează adoptarea certificatelor electronice și diminuarea sarcinii administrative.

(4) Atunci când elaborează instrumente informatice și alte soluții tehnice, agenția ține întotdeauna seama de aspectul securității cibernetice.

Articolul 10

Vizite în statele membre și inspecții

(1) Pentru a asista Comisia în îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul TFUE, în special la evaluarea punerii în aplicare în mod efectiv a dreptului Uniunii relevant în domeniile siguranței maritime și prevenirii poluării, agenția efectuează vizite în statele membre dacă Comisia deleagă o astfel de atribuție agenției, în conformitate cu metodologia stabilită de Consiliul de administrație. O astfel de metodologie presupune o abordare integrată care urmărește să verifice mai multe acte legislative relevante pentru calitatea de stat de pavilion, de stat al portului sau de stat de coastă a statului membru vizat.

(2) Agenția informează statul membru vizat, în conformitate cu metodologia menționată la alineatul (1), cu privire la vizita programată, numele funcționarilor autorizați și data la care începe vizita, precum și la durata preconizată a acesteia. Funcționarii delegați de către agenție să efectueze astfel de vizite fac acest lucru în urma prezentării unei decizii în scris a directorului executiv al agenției (denumit în continuare „directorul executiv"), care specifică scopul și obiectivele misiunii acestora.

(3) Agenția poate efectua inspecții în numele Comisiei, în conformitate cu actele juridice cu caracter obligatoriu ale Uniunii, inclusiv în ceea ce privește organizațiile recunoscute și în ceea ce privește formarea și certificarea navigatorilor în țări terțe în conformitate cu Directiva (UE) 2022/993, în cazul în care Comisia deleagă o astfel de atribuție agenției.

(4) Agenția poate, de asemenea, să efectueze inspecții la fața locului vizând instalațiile de reciclare din țări terțe în numele Comisiei, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1257/2013, în cazul în care Comisia deleagă o astfel de atribuție agenției.

([31]) Regulamentul (UE) 2019/1239 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 de stabilire a unui mediu aferent ghișeului unic european în domeniul maritim și de abrogare a Directivei 2010/65/UE (JO L 198, 25.7.2019, p. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1239/oj).

(5) La sfârșitul fiecărei vizite sau inspecții menționate în prezentul articol, agenția întocmește un raport pe care îl transmite Comisiei și statului membru vizat. Raportul respectă un model stabilit de Comisie.

(6) Atunci când este oportun și întotdeauna când se încheie un ciclu de vizite sau inspecții menționate în prezentul articol, agenția analizează rapoartele ciclului respectiv în vederea identificării constatărilor orizontale și a concluziilor generale privind eficacitatea și rentabilitatea măsurilor aplicate. Agenția prezintă analiza respectivă Comisiei și statelor membre, pentru discuții ulterioare în vederea desprinderii de lecții relevante și a facilitării diseminării bunelor practici.

CAPITOLUL III

ALTE ATRIBUȚII ALE AGENȚIEI PRIVIND RELAȚIILE INTERNAȚIONALE ȘI COOPERAREA ÎN DOMENIUL GĂRZII DE COASTĂ EUROPENE

Articolul 11

Relații internaționale

(1) La cererea Comisiei sau a unui stat membru, agenția acordă asistența tehnică necesară statelor membre și Comisiei pentru a contribui la activitatea relevantă a organelor tehnice ale OMI, OIM în ceea ce privește navigația, ale Memorandumului de la Paris și ale organizațiilor regionale relevante, în ceea ce privește aspectele care sunt de competența Uniunii.

În scopul îndeplinirii acestor atribuții într-un mod eficient și eficace, directorul executiv poate decide să detașeze personal în delegația Uniunii în Regatul Unit, sub rezerva acordurilor corespunzătoare cu Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), pentru a sprijini statele membre și Comisia în activitățile referitoare la participarea lor la lucrările OMI. O astfel de decizie necesită acordul prealabil al Comisiei și al Consiliului de administrație. O astfel de decizie precizează domeniul de aplicare al activităților care urmează să fie desfășurate de personalul detașat, astfel încât să se evite costurile inutile și suprapunerea funcțiilor administrative ale agenției.

(2) La solicitarea Comisiei, agenția poate acorda asistență tehnică, inclusiv prin organizarea unor activități de formare relevante, cu privire la actele juridice relevante ale Uniunii, în statele candidate la aderarea la Uniune și, după caz, în țările partenere la politica europeană de vecinătate și în statele care sunt parte la Memorandumul de la Paris.

(3) Agenția poate, la cererea Comisiei, a SEAE sau a ambelor ori a statelor membre, să acorde asistență în cazul poluării cauzate de nave și în cazul poluării marine cauzate de instalațiile petroliere și gaziere care afectează țările terțe care împart un bazin maritim regional cu Uniunea. Agenția acordă asistență în conformitate cu mecanismul de protecție civilă al Uniunii și cu condițiile aplicabile statelor membre, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (1), aplicate prin analogie respectivelor țări terțe. Respectivele atribuții se coordonează cu acordurile regionale de cooperare existente referitoare la poluarea marină.

(4) Fără a aduce atingere articolului 24, agenția poate acorda, la cererea Comisiei, asistență tehnică țărilor terțe cu privire la aspecte care intră în sfera de competență a Comisiei.

(5) Agenția poate încheia acorduri administrative și poate coopera cu alte organisme ale Uniunii care lucrează în domeniile care intră în sfera de competență a agenției, sub rezerva aprobării de către Comisie. Astfel de acorduri și cooperare fac obiectul avizului favorabil al Consiliului de administrație și al raportării periodice ulterioare către acesta.

(6) Consiliul de administrație adoptă, ca parte a documentului unic de programare, o strategie pentru relațiile internaționale ale agenției în ceea ce privește aspectele care intră în sfera de competență a agenției.

Articolul 12

Cooperarea europeană privind îndeplinirea funcțiilor de gardă de coastă

(1) În cooperare cu Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex) și cu Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului (EFCA), în conformitate cu mandatul fiecăreia dintre acestea, agenția sprijină autoritățile naționale care îndeplinesc funcții de gardă de coastă la nivel național și la nivelul Uniunii și, dacă este cazul, la nivel internațional, prin:

(a) punerea la dispoziție, corelarea și analizarea informațiilor disponibile în cadrul sistemelor de raportare a navelor și al altor sisteme de informații găzduite de agențiile respective sau accesibile acestora, în conformitate cu temeiurile juridice ale fiecărei agenții și fără a se aduce atingere drepturilor de proprietate ale statelor membre asupra datelor;

(b) furnizarea de servicii de supraveghere și comunicații de ultimă generație, inclusiv infrastructuri spațiale și terestre și senzori instalați pe orice tip de platformă;

(c) consolidarea capacităților prin elaborarea de orientări și recomandări și stabilirea de bune practici, precum și prin oferirea de cursuri de formare și prin intermediul schimburilor de personal;

(d) intensificarea schimbului de informații și a cooperării cu privire la funcțiile de gardă de coastă, inclusiv prin analizarea provocărilor operaționale și a riscurilor emergente din domeniul maritim;

(e) partajarea capacităților, prin planificarea și punerea în aplicare a unor operațiuni cu scopuri multiple și prin partajarea activelor și a altor capabilități, în măsura în care aceste activități sunt coordonate de respectivele agenții și sunt agreate de autoritățile competente din statele membre în cauză.

(2) Fără a aduce atingere competențelor Consiliului de administrație stabilite la articolul 15, modalitățile precise de cooperare în privința funcțiilor de gardă de coastă dintre agenție, Frontex și EFCA se stabilesc printr-un acord de lucru, în conformitate cu mandatul fiecăreia dintre acestea și cu normele financiare aplicabile agențiilor respective. Un astfel de acord se aprobă de către Consiliul de administrație, Consiliul de administrație al Frontex și Consiliul de administrație al EFCA.

(3) Comisia, în strânsă cooperare cu statele membre, cu agenția, cu Frontex și cu EFCA, pune la dispoziție un manual practic referitor la cooperarea europeană privind îndeplinirea funcțiilor de gardă de coastă. Manualul respectiv conține orientări, recomandări și bune practici privind schimbul de informații. Comisia adoptă manualul sub forma unei recomandări.

(4) Atribuțiile prevăzute de prezentul articol nu aduc atingere atribuțiilor agenției menționate la articolele 4-11 sau drepturilor și obligațiilor statelor membre, în special în calitate de state de pavilion, state ale porturilor sau state de coastă.

Articolul 13

Comunicarea și diseminarea

Agenția poate derula din proprie inițiativă activități de comunicare în domeniile care țin de competența sa, pentru a-și promova activitatea și a disemina orientări relevante. Activitățile de comunicare sprijină celelalte atribuții prevăzute la articolele 3-12 și se efectuează în conformitate cu planurile de comunicare și diseminare relevante adoptate de Consiliul de administrație. Consiliul de administrație actualizează periodic planurile respective, pe baza unei analize a necesităților.

CAPITOLUL IV

ORGANIZAREA AGENȚIEI

Articolul 14

Structura administrativă și de conducere

Structura administrativă și de conducere a agenției cuprinde:

(a) un consiliu de administrație, care exercită funcțiile prevăzute la articolul 16;

(b) un director executiv, căruia îi revin atribuțiile stabilite la articolul 22.

Articolul 15

Componența Consiliului de administrație

(1) Consiliul de administrație este format din câte un reprezentant al fiecărui stat membru și din patru reprezentanți ai Comisiei, toți având drept de vot.

Din Consiliul de administrație fac parte, de asemenea, patru profesioniști din sectoarele cele mai vizate de obiectivele agenției, astfel cum se prevede la articolul 2, numiți de Comisie, fără drept de vot.

Membrii Consiliului de administrație sunt numiți pe baza experienței și a competenței relevante în domeniile menționate la articolul 2. Statele membre și Comisia urmăresc să asigure o reprezentare echilibrată a femeilor și bărbaților în cadrul Consiliului de administrație. Unul dintre cei patru profesioniști este un reprezentant al cadrului de cooperare permanentă al autorităților responsabile cu investigațiile privind siguranța maritimă menționate la articolul 10 din Directiva 2009/18/CE.

(2) Fiecare stat membru și Comisia își desemnează proprii membri în Consiliul de administrație, precum și un supleant care îl va reprezenta pe membru în caz de absență.

(3) Durata mandatului membrilor Consiliului de administrație este de patru ani. Mandatul membrilor Consiliului de administrație poate fi reînnoit.

(4) Fiecare membru și fiecare supleant al Consiliului de administrație semnează o declarație scrisă în momentul preluării funcției în care declară că nu se află într-o situație de conflict de interese. Fiecare membru și fiecare supleant al Consiliului de administrație își actualizează declarația atunci când intervine o modificare a circumstanțelor în ceea ce privește conflictele de interese. Agenția publică declarațiile de interese și actualizările acestora pe site-ul său web.

Articolul 16

Funcțiile Consiliului de administrație

(1) Pentru a se asigura că agenția își îndeplinește atribuțiile, Consiliul de administrație:

(a) oferă orientările generale și strategice privind activitățile agenției;

(b) adoptă în fiecare an, cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu drept de vot, după primirea avizului din partea Comisiei și în conformitate cu articolul 17, documentul unic de programare al agenției;

(c) adoptă, cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu drept de vot, bugetul anual și schema de personal a agenției și exercită alte funcții în ceea ce privește bugetul agenției, în conformitate cu capitolul VI;

(d) adoptă, cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu drept de vot, raportul anual consolidat privind activitățile agenției, îl transmite în fiecare an până la data de 1 iulie Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și statelor membre și îl face public;

(e) adoptă normele financiare aplicabile agenției în conformitate cu articolul 24;

(f) emite un aviz, cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu drept de vot, referitor la conturile finale ale agenției;

(g) stabilește metodologia în ceea ce privește vizitele care urmează să fie efectuate în temeiul articolului 10;

(h) examinează și aprobă acorduri administrative, în conformitate cu articolul 11 alineatul (5);

(i) adoptă o strategie antifraudă, proporțională cu riscurile de fraudă, ținând seama de costurile și beneficiile măsurilor care urmează să fie puse în aplicare;

(j) adoptă și publică norme pentru prevenirea și gestionarea conflictelor de interese în ceea ce îi privește pe membrii săi și publică anual pe site-ul său web declarația de interese a membrilor Consiliului de administrație;

(k) adoptă norme și proceduri privind transparența în ceea ce privește activitățile de lobby și implicarea entităților terțe în pregătirea rapoartelor sau a altor documente emise de agenție, în special a celor referitoare la astfel de entități terțe, care urmează să fie publicate pe site-ul său web;

(l) adoptă și actualizează periodic planurile de comunicare și diseminare menționate la articolul 13, pe baza unei analize a necesităților;

(m) adoptă regulamentul său de procedură, cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu drept de vot, și îl publică;

(n) în conformitate cu alineatul (2), exercită, în ceea ce privește personalul agenției, competențele de autoritate împuternicită să facă numiri, conferite prin Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”), și competențele de autoritate abilitată să încheie contracte de muncă, conferite prin Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii (denumit în continuare „Regimul aplicabil celorlalți agenți”), stabilite prin Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului ([32]);

(o) adoptă normele de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți, în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor;

(p) numește directorul executiv, oferă orientări și monitorizează activitatea acestuia și, după caz, îi prelungește mandatul sau îl demite din funcție cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu drept de vot, în conformitate cu articolul 21;

(q) stabilește procedurile de luare a deciziilor de către directorul executiv;

(r) după caz, numește un contabil, căruia i se aplică dispozițiile Statutului funcționarilor și ale Regimului aplicabil celorlalți agenți și care își îndeplinește atribuțiile în totală independență;

(s) asigură adoptarea de măsuri adecvate pentru a da curs constatărilor și recomandărilor care decurg din rapoartele de audit și evaluările interne sau externe, precum și din investigațiile desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de Parchetul European (EPPO);

(t) ia toate deciziile privind instituirea structurilor interne ale agenției cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu drept de vot, inclusiv privind înființarea de grupuri consultative sau grupuri de lucru fără competențe decizionale și, dacă este necesar, privind modificarea acestora, având în vedere buna gestiune bugetară;

(u) autorizează, cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu drept de vot, acordurile pentru participarea țărilor terțe la activitatea agenției, în conformitate cu articolul 23;

(v) adoptă o strategie privind creșterea eficienței și sinergiile;

(w) adoptă normele interne securitate ale agenției, menționate la articolul 36;

(x) numește responsabilul cu protecția datelor din cadrul agenției.

În sensul literei (g) de la primul paragraf, în cazul în care, în termen de 15 zile de la data adoptării metodologiei respective, Comisia își exprimă dezacordul cu privire la aceasta, Consiliul de administrație reexaminează metodologia și o stabilește, eventual modificată, în a doua lectură, fie cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu drept de vot, care cuprinde și reprezentanții Comisiei, fie cu votul unanim al reprezentanților statelor membre.

(2) Consiliul de administrație adoptă, în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, o decizie întemeiată pe articolul 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și pe articolul 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, prin care competențele relevante de autoritate împuternicită să facă numiri sunt delegate directorului executiv și în care sunt definite condițiile în care această delegare de competențe poate fi suspendată. Directorul executiv este autorizat să subdelege aceste competențe.

În cazul în care circumstanțe excepționale o impun, Consiliul de administrație poate, printr-o decizie, să suspende temporar delegarea către directorul executiv a competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri și subdelegarea competențelor de către acesta și să le exercite el însuși sau să le delege unuia dintre membrii săi ori unui membru al personalului, altul decât directorul executiv.

Articolul 17

Programare anuală și multianuală

(1) Până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, Consiliul de administrație adoptă un document unic de programare care conține programarea anuală și multianuală, pe baza unui proiect prezentat de directorul executiv, ținând seama de avizul Comisiei. Consiliul de administrație transmite documentul unic de programare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

([32]) JO L 56, 4.3.1968, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj.

În cazul în care, în termen de 15 zile de la data adoptării documentului unic de programare, Comisia își exprimă dezacordul față de documentul respectiv, Consiliul de administrație reexaminează documentul unic de programare și îl adoptă, cu eventuale modificări, în termen de două luni de la exprimarea dezacordului de către Comisie, în a doua lectură, fie cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu drept de vot, care cuprinde și reprezentanții Comisiei, fie cu votul unanim al reprezentanților statelor membre.

(2) Documentul unic de programare devine definitiv după adoptarea finală a bugetului general al Uniunii și, dacă este necesar, se ajustează în consecință.

(3) Programul anual de activitate cuprinde obiective detaliate și rezultate preconizate, inclusiv indicatori de performanță. Acesta conține, de asemenea, o descriere a acțiunilor care urmează să fie finanțate și informații care indică resursele financiare și umane alocate fiecărei acțiuni, în conformitate cu principiile întocmirii și gestionării bugetului pe activități. Programul anual de activitate este în concordanță cu programul multianual de activitate. Acesta indică în mod clar atribuțiile care au fost adăugate, modificate sau eliminate în comparație cu exercițiul financiar precedent. Programarea anuală sau multianuală, sau ambele, include strategia privind relațiile cu țările terțe sau cu organizațiile internaționale menționată la articolul 11, precum și acțiunile referitoare la această strategie.

(4) În cazul în care o nouă atribuție este conferită agenției, Consiliul de administrație modifică programul anual de activitate pe care l-a adoptat. Includerea unei astfel de noi atribuții face obiectul unei analize a implicațiilor în materie de resurse umane și bugetare și poate face obiectul unei decizii a Consiliului de administrație de amânare a altor atribuții.

(5) În pofida dreptului pe care îl are Consiliul de administrație de a acorda prioritate anumitor atribuții și activități în planificarea anuală și multianuală, Consiliul de administrație examinează și aprobă, în cadrul pregătirii documentului unic de programare, cererile de asistență tehnică ale Comisiei sau ale statelor membre menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (c), la articolul 3 alineatul (2) litera (b), la articolul 4 alineatele (2), (9) și (10), la articolul 5 alineatele (6), (8) și (10), la articolul 7 alineatul (2), la articolul 8 alineatele (6) și (7), la articolul 9 alineatul (3), la articolul 10 alineatul (4) și la articolul 11 alineatele (2) și (4). Aprobarea acestor cereri:

(a) nu aduce atingere celorlalte atribuții ale agenției;

(b) evită suprapunerea eforturilor;

(c) face obiectul unei analize a implicațiilor în materie de resurse umane și bugetare; și

(d) poate face obiectul unei decizii a Consiliului de administrație de amânare a altor atribuții.

(6) Orice modificare substanțială a programului anual de activitate se supune unei proceduri de adopție identice cu cea a programului anual de activitate inițial. Consiliul de administrație poate delega directorului executiv competența de a aduce modificări nesubstanțiale programului anual de activitate.

(7) Programul multianual de activitate stabilește programarea strategică globală, inclusiv obiectivele, rezultatele preconizate și indicatorii de performanță. Acesta stabilește, de asemenea, programarea resurselor, inclusiv bugetul multianual și personalul.

(8) Programarea strategică menționată la alineatul (7) de la prezentul articol se actualizează după caz, în special pentru a aborda rezultatul evaluării menționate la articolul 38. Programarea resurselor menționată la alineatul (7) de la prezentul articol se actualizează anual.

Articolul 18

Președintele Consiliului de administrație

(1) Consiliul de administrație alege un președinte și un vicepreședinte dintre membrii săi cu drept de vot. Președintele și vicepreședintele sunt aleși cu o majoritate de două treimi din membrii Consiliului de administrație cu drept de vot.

(2) În mod automat, vicepreședintele ia locul președintelui în cazul în care președintele se află în imposibilitatea de a își îndeplini atribuțiile care îi revin.

(3) Durata mandatului președintelui și al vicepreședintelui este de patru ani și poate fi reînnoit o singură dată. Cu toate acestea, dacă pe durata mandatului președintelui sau al vicepreședintelui calitatea acestora de membri ai Consiliului de administrație încetează, mandatul lor expiră automat la aceeași dată.

Articolul 19

Reuniunile Consiliului de administrație

(1) Reuniunile Consiliului de administrație se desfășoară în conformitate cu regulamentul de procedură și sunt convocate de către președinte.

(2) Directorul executiv participă la deliberări, cu excepția cazului în care participarea sa poate conduce la un conflict de interese, în conformitate cu decizia președintelui, sau a cazului în care Consiliul de administrație urmează să ia o decizie, în conformitate cu articolul 32.

(3) Consiliul de administrație se întâlnește în ședință ordinară de două ori pe an. În plus, se întrunește la inițiativa președintelui sau la cererea Comisiei sau a unei treimi din statele membre.

(4) Dacă anumite puncte specifice de pe ordinea de zi sunt confidențiale sau implică un conflict de interese, Consiliul de administrație poate hotărî să le examineze în absența membrilor în cauză. Aceasta nu aduce atingere dreptului statelor membre și al Comisiei de a fi reprezentate de un supleant sau de orice altă persoană. Normele detaliate pentru aplicarea acestei dispoziții se stabilesc în regulamentul de procedură al Consiliului de administrație.

(5) Consiliul de administrație poate invita orice persoană a cărei opinie prezintă interes să participe la anumite puncte de pe ordinea de zi a reuniunilor sale în calitate de observator.

(6) Membrii Consiliului de administrație pot fi asistați de consilieri sau experți, în conformitate cu regulamentul său de procedură.

(7) Secretariatul Consiliului de administrație este asigurat de agenție.

Articolul 20

Regulile de vot ale Consiliului de administrație

(1) Consiliul de administrație își adoptă deciziile cu majoritatea absolută a membrilor săi cu drept de vot, cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel.

(2) În cazul în care Comisia exprimă preocupări serioase cu privire la o propunere de decizie prezentată Consiliului de administrație cu privire la aspecte în legătură cu Regulamentul delegat (UE) 2019/715, cu Statutul funcționarilor și cu Regimul aplicabil celorlalți agenți, Consiliul de administrație amână adoptarea deciziei în cauză. În termen de 15 zile de la exprimarea de către Comisie a unor preocupări serioase cu privire la o propunere de decizie prezentată Consiliului de administrație, Consiliul de administrație reexaminează și adoptă respectiva decizie, cu eventuale modificări, în a doua lectură, fie cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu drept de vot, care cuprinde și reprezentanții Comisiei, fie cu o majoritate de patru cincimi din reprezentanții statelor membre.

(3) Fiecare membru al Consiliului de administrație dispune de un singur vot. Directorul executiv nu participă la vot.

(4) În absența unui membru al Consiliului de administrație, dreptul de vot al acestuia poate fi exercitat de către supleantul său.

(5) Regulamentul de procedură prevede norme mai detaliate de vot, inclusiv condițiile pentru ca un membru al Consiliului de administrație să acționeze în numele altui membru.

CAPITOLUL V

DIRECTORUL EXECUTIV

Articolul 21

Numirea, prelungirea mandatului și demiterea din funcție

(1) Directorul executiv este numit de Consiliul de administrație pe baza meritelor sale și a competențelor și experienței sale dovedite și relevante pentru sectorul maritim, dintr-o listă de candidați propuși de Comisie, în urma unei proceduri de selecție deschise și transparente, în cadrul căreia se respectă principiul echilibrului de gen și cel al echilibrului geografic.

(2) Înainte de a fi numit în funcție, candidatul selecționat de Consiliul de administrație este invitat să facă o declarație în fața comisiei competente a Parlamentului European și să răspundă la întrebările adresate de membrii acesteia.

(3) În scopul încheierii contractului directorului executiv, agenția este reprezentată de președintele Consiliului de administrație.

(4) Durata mandatului directorului executiv este de cinci ani. În timp util înainte de sfârșitul acestei perioade, Comisia efectuează o evaluare care ia în considerare evaluarea performanțelor directorului executiv, precum și atribuțiile și provocările viitoare ale agenției și o transmite Consiliului de administrație în scop informativ împreună cu propunerea de reînnoire a mandatului.

(5) Consiliul de administrație, la propunerea Comisiei, luând în considerare evaluarea menționată la alineatul (4), poate prelungi o dată mandatul directorului executiv, cu cel mult cinci ani. Consiliul de administrație anunță Parlamentul European și Consiliul cu privire la intenția sa de a prelungi mandatul directorului executiv. Înainte de decizia Consiliului de administrație de a prelungi mandatul directorului executiv, directorul executiv poate fi invitat să facă o declarație în fața comisiei competente a Parlamentului European și să răspundă la întrebările adresate de membrii acesteia.

(6) Un director executiv al cărui mandat a fost prelungit nu poate să participe la o nouă procedură de selecție pentru același post.

(7) Directorul executiv poate fi demis din funcție numai printr-o decizie a Consiliului de administrație, hotărând pe baza unei propuneri prezentate fie de Comisie, fie de cel puțin o treime dintre membrii cu drept de vot ai Consiliului de administrație.

(8) Directorul executiv este angajat ca agent temporar al agenției în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene.

Articolul 22

Atribuțiile și responsabilitățile directorului executiv

(1) Directorul executiv gestionează agenția în conformitate cu deciziile Consiliului de administrație și răspunde în fața acestuia din urmă.

(2) Fără a aduce atingere competențelor Comisiei și ale Consiliului de administrație, directorul executiv își exercită funcțiile în mod independent și nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la vreun guvern sau alt organism.

(3) Directorul executiv prezintă Parlamentului European un raport privind modul în care și-a îndeplinit atribuțiile, atunci când este invitat să facă acest lucru. Consiliul poate solicita directorului executiv să prezinte un raport cu privire la îndeplinirea atribuțiilor sale.

(4) Directorul executiv este reprezentantul legal al agenției.

(5) Directorul executiv răspunde de punerea în aplicare a atribuțiilor conferite agenției prin prezentul regulament. În special, directorul executiv:

(a) asigură administrarea curentă durabilă și eficientă a agenției;

(b) organizează, conduce și supraveghează operațiunile și personalul agenției în limitele deciziilor Consiliului de administrație;

(c) elaborează și pune în aplicare deciziile adoptate de Consiliul de administrație;

(d) pregătește proiectul de norme financiare aplicabile agenției în vederea adoptării de către Consiliul de administrație;

(e) întocmește un proiect de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale agenției în conformitate cu articolul 26 și execută bugetul agenției în conformitate cu articolul 27;

(f) pregătește proiectul de document unic de programare și îl înaintează spre adoptare Consiliului de administrație, după consultarea Comisiei, cu cel puțin patru săptămâni înainte de reuniunea relevantă a Consiliului de administrație;

(g) pune în aplicare documentul unic de programare, evaluând progresele înregistrate în comparație cu indicatorii relevanți și raportând Consiliului de administrație cu privire la punerea sa în aplicare;

(h) elaborează raportul anual de activitate consolidat al agenției și îl prezintă Consiliului de administrație în vederea evaluării și adoptării;

(i) răspunde la orice cerere de asistență tehnică în conformitate cu articolul 17 alineatul (5);

(j) decide cu privire la efectuarea vizitelor și inspecțiilor prevăzute la articolul 10, după consultarea Comisiei și respectând metodologia privind vizitele stabilită de Consiliul de administrație în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) litera (g);

(k) decide încheierea de acorduri administrative cu alte organisme ale Uniunii care desfășoară activități în aceleași domenii ca și agenția, cu condiția ca proiectul de acord să fi fost transmis spre consultare în prealabil Comisiei și Consiliului de administrație în conformitate cu articolul 11 alineatul (5) și cu condiția ca acesta din urmă să nu fi formulat obiecții într-un termen de patru săptămâni de la transmitere;

(l) ia toate măsurile necesare, inclusiv adoptarea instrucțiunilor interne administrative și publicarea avizelor, pentru a asigura funcționarea agenției în conformitate cu prezentul regulament;

(m) organizează un sistem eficace de monitorizare pentru a putea compara rezultatele obținute de agenție cu obiectivele și atribuțiile acesteia prevăzute în prezentul regulament;

(n) stabilește și asigură funcționarea unui sistem de control intern eficace și eficient și raportarea către Consiliul de administrație a oricărei modificări semnificative a acestuia;

(o) asigură efectuarea de evaluări ale riscurilor și gestionarea riscurilor pentru agenție;

(p) elaborează un plan de acțiune subsecvent concluziilor rapoartelor de audit și evaluărilor interne sau externe, precum și ale investigațiilor efectuate de OLAF și EPPO, astfel cum se menționează la articolul 35, și prezintă, de două ori pe an, Comisiei și, periodic, Consiliului de administrație un raport cu privire la progresele înregistrate;

(q) protejează interesele financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri de prevenire a fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale, fără a aduce atingere competențelor de investigare ale OLAF și EPPO, prin efectuarea de controale eficace și, în cazul constatării unor nereguli, prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit și, după caz, prin aplicarea unor sancțiuni administrative eficace, proporționale și disuasive, inclusiv a unor sancțiuni financiare;

(r) elaborează o strategie antifraudă, o strategie privind sporirea eficienței și realizarea de sinergii, o strategie privind cooperarea cu țările terțe sau cu organizațiile internaționale sau cu toate aceste părți și o strategie privind gestionarea organizațională și sistemele de control intern pentru agenție și le prezintă Consiliului de administrație spre aprobare;

(s) promovează diversitatea și asigură echilibrului de gen în ceea ce privește recrutarea personalului agenției;

(t) recrutează personal pe o bază geografică cât mai largă posibil;

(u) elaborează și pune în aplicare o politică de comunicare pentru agenție;

(v) îndeplinește orice altă atribuție care i-a fost conferită sau delegată de Consiliul de administrație sau care ar putea fi prevăzută în prezentul regulament.

În sensul literei (m) de la primul paragraf, directorul executiv stabilește, de comun acord cu Comisia și cu Consiliul de administrație, indicatori de performanță adaptați, care să permită evaluarea eficientă a rezultatelor obținute. Directorul executiv asigură adaptarea periodică a structurii organizatorice a agenției la necesitățile mereu în schimbare, încadrându-se în resursele umane și financiare disponibile. În acest sens, directorul executiv stabilește proceduri de evaluare regulate care corespund standardelor profesionale recunoscute.

Articolul 23

Participarea țărilor terțe

(1) Participarea la agenție este deschisă țărilor terțe care au încheiat cu Uniunea acorduri în temeiul cărora au adoptat și aplică dreptul Uniunii în domeniul siguranței maritime, al securității maritime, al prevenirii poluării și al intervenției în caz de poluare cauzată de nave.

(2) În temeiul dispozițiilor relevante ale acordurilor respective, agenția încheie, cu avizul Comisiei și cu aprobarea Consiliului de administrație, înțelegeri care precizează natura și întinderea normelor detaliate privind participarea respectivelor țări terțe la activitatea agenției și cuprind dispoziții privind contribuțiile financiare și personalul.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 24

Norme financiare

Normele financiare aplicabile agenției sunt adoptate de Consiliul de administrație, după consultarea Comisiei. Normele financiare nu se îndepărtează de la cele ale Regulamentului delegat (UE) 2019/715, cu excepția cazului în care nevoile specifice pentru funcționarea agenției impun acest lucru și cu acordul prealabil al Comisiei.

Articolul 25

Buget

(1) Estimările privind toate veniturile și cheltuielile agenției sunt elaborate pentru fiecare exercițiu financiar, care corespunde anului calendaristic, și sunt înscrise în bugetul agenției.

(2) Bugetul agenției este echilibrat în ceea ce privește veniturile și cheltuielile.

(3) Fără a aduce atingere altor resurse, veniturile agenției cuprind:

(a) o contribuție din partea Uniunii înscrisă în bugetul general al Uniunii și în granturile acordate de organismele Uniunii;

(b) eventuale contribuții din partea țărilor terțe care participă la activitățile agenției în conformitate cu articolul 23;

(c) orice onorarii pentru infrastructură, publicații, formare profesională sau orice alte servicii care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament furnizate de agenție;

(d) orice contribuție financiară voluntară din partea statelor membre, a țărilor terțe sau a altor entități, cu condiția ca o astfel de contribuție să fie transparentă, să fie clar identificată în buget și să nu compromită independența și imparțialitatea agenției.

(4) Cheltuielile agenției includ cheltuielile cu remunerarea personalului, cheltuielile administrative și de infrastructură, precum și costurile de funcționare.

Articolul 26

Întocmirea bugetului

(1) În fiecare an, directorul executiv întocmește un proiect de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale agenției pentru exercițiul financiar următor, care include schema de personal, și îl transmite Consiliului de administrație.

(2) Pe baza proiectului menționat la alineatul (1), Consiliul de administrație adoptă un proiect de situație estimativă a veniturilor și cheltuielilor agenției pentru următorul exercițiu financiar.

(3) Proiectul provizoriu de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale agenției se transmite Comisiei până la data de 31 ianuarie a fiecărui an. Consiliul de administrație transmite Comisiei proiectul final de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli până la data de 31 martie a anului respectiv.

(4) Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului (denumite în continuare „autoritatea bugetară”) situația estimărilor de venituri și cheltuieli împreună cu proiectul de buget general al Uniunii.

(5) Pe baza estimării, Comisia înscrie în proiectul de buget general al Uniunii datele estimative pe care le consideră necesare în ceea ce privește schema de personal și valoarea finanțării acordate de la bugetul general al Uniunii, pe care le transmite autorității bugetare în conformitate cu articolele 313 și 314 din TFUE.

(6) Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru contribuția acordată agenției.

(7) Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a agenției.

(8) Consiliul de administrație adoptă bugetul agenției. Acesta devine definitiv după adoptarea finală a bugetului general al Uniunii. Dacă este necesar, acesta se ajustează în consecință.

(9) Pentru orice proiect imobiliar care poate avea un impact semnificativ asupra bugetului agenției, se aplică Regulamentul delegat (UE) 2019/715.

Articolul 27

Execuția bugetară

(1) Directorul executiv execută bugetul agenției.

(2) În fiecare an, directorul executiv transmite autorității bugetare toate informațiile relevante pentru constatările procedurilor de evaluare.

Articolul 28

Prezentarea conturilor și descărcarea de gestiune

(1) Până la data de 1 martie a următorului exercițiu financiar, contabilul agenției transmite conturile provizorii contabilului Comisiei și Curții de Conturi Europene.

(2) Până la data de 31 martie a următorului exercițiu financiar, agenția transmite raportul privind gestiunea bugetară și financiară Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi Europene.

(3) Până la data de 31 martie a următorului exercițiu financiar, contabilul Comisiei transmite Curții de Conturi Europene conturile provizorii ale agenției, consolidate cu cele ale Comisiei.

(4) La primirea observațiilor Curții de Conturi Europene cu privire la situațiile financiare provizorii ale agenției, în temeiul articolului 252 din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 al Parlamentului European și al Consiliului ([33]), directorul executiv întocmește situațiile financiare finale ale agenției pe răspunderea sa și le transmite Consiliului de administrație spre avizare.

(5) Consiliul de administrație emite un aviz cu privire la conturile finale ale agenției.

(6) Contabilul agenției transmite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi Europene, până la data de 1 iulie a următorului exercițiu financiar, conturile finale, împreună cu avizul Consiliului de administrație.

(7) Conturile finale se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* până la data de 15 noiembrie a exercițiului financiar următor.

(8) Până la data de 30 septembrie, directorul executiv transmite Curții de Conturi Europene un răspuns la observațiile acesteia. Directorul executiv transmite răspunsul respectiv Consiliului de administrație.

(9) Directorul executiv prezintă Parlamentului European, la solicitarea acestuia din urmă, toate informațiile necesare pentru buna derulare a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar respectiv, în conformitate cu articolul 267 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509.

(10) La recomandarea Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European acordă directorului executiv, înainte de data de 15 mai a exercițiului N + 2, descărcarea de gestiune în ceea ce privește execuția bugetului pentru exercițiul N.

([33]) Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 septembrie 2024 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

CAPITOLUL VII

PERSONALUL

Articolul 29

Dispoziții generale

Personalului agenției i se aplică Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și normele adoptate de comun acord de instituțiile Uniunii pentru punerea în aplicare a Statutului funcționarilor Uniunii Europene și Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene.

Articolul 30

Experții naționali detașați și alte categorii de personal

(1) Agenția poate recurge la experți naționali detașați sau la alte categorii de personal care nu sunt angajate de către agenție.

(2) Consiliul de administrație adoptă o decizie care stabilește norme privind detașarea experților naționali la agenție.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 31

Statutul juridic și sediul

(1) Agenția este un organ al Uniunii și are personalitate juridică.

(2) În fiecare stat membru, agenția dispune de cea mai extinsă capacitate juridică recunoscută persoanelor juridice în temeiul dreptului intern. În special, agenția poate achiziționa și înstrăina proprietăți mobiliare și imobiliare și poate fi parte în acțiuni judiciare.

(3) Agenția este reprezentată de către directorul executiv.

(4) Sediul agenției este la Lisabona, Portugalia.

(5) La solicitarea Comisiei, Consiliul de administrație poate decide, cu acordul și cooperarea statelor membre vizate și ținând seama în mod corespunzător de implicațiile bugetare, inclusiv de posibilitățile de contribuție ale statelor membre vizate, crearea centrelor regionale necesare pentru a exercita, în modul cel mai eficient și eficace, unele dintre atribuțiile agenției. Atunci când ia o astfel de decizie, Consiliul de administrație definește domeniul exact de activitate al centrului regional, evitând, în același timp, costurile financiare inutile și sporind cooperarea cu rețelele regionale și naționale existente.

Articolul 32

Privilegiile și imunitățile

Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene se aplică agenției și personalului acesteia.

Articolul 33

Regimul lingvistic

(1) Agenției i se aplică dispozițiile Regulamentului nr. 1 al Consiliului ([34]).

(2) Serviciile de traducere și alte servicii lingvistice care îi sunt necesare agenției, altele decât cele de interpretare, sunt asigurate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

([34]) Regulamentul nr. 1 al Consiliului de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 17, 6.10.1958, p. 385, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1958/1(1)/oj).

Articolul 34

Transparență

(1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ([35]) se aplică documentelor deținute de agenție.

(2) În termen de șase luni de la prima sa reuniune, Consiliul de administrație adoptă normele detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.

(3) Deciziile luate de agenție în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unei plângeri înaintate Ombudsmanului European sau al unei acțiuni în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), în condițiile prevăzute la articolul 228 și, respectiv, articolul 263 din TFUE.

(4) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către agenție face obiectul Regulamentului (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ([36]).

Articolul 35

Combaterea fraudei

(1) Pentru a facilita combaterea fraudei, a corupției și a altor activități ilegale în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013, agenția adoptă dispozițiile corespunzătoare aplicabile întregului personal al agenției.

(2) Curtea de Conturi Europeană are competența de a efectua audituri, pe bază de documente și la fața locului, în ceea ce îi privește pe toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri ale Uniunii din partea agenției.

(3) OLAF poate efectua investigații, inclusiv inspecții și controale la fața locului, pentru a stabili dacă s-a comis o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un grant sau cu un contract finanțat de agenție, în conformitate cu dispozițiile și cu procedurile stabilite în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țări terțe și cu organizații internaționale, contractele, acordurile de grant și deciziile agenției privind granturile conțin dispoziții care împuternicesc în mod expres Curtea de Conturi Europeană, OLAF și EPPO să efectueze astfel de audituri și investigații, conform competențelor care le revin.

Articolul 36

Norme de securitate privind protecția informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate

Agenția își adoptă propriile norme de securitate, echivalente cu normele de securitate ale Comisiei pentru protecția informațiilor clasificate ale Uniunii Europene și a informațiilor sensibile neclasificate, astfel cum sunt prevăzute în Deciziile (UE, Euratom) 2015/443 ([37]) și (UE, Euratom) 2015/444 ([38]) ale Comisiei. Normele de securitate ale agenției includ dispoziții privind schimbul, prelucrarea și stocarea unor astfel de informații.

Articolul 37

Răspunderea

(1) Răspunderea contractuală a agenției este reglementată de dreptul aplicabil contractului în cauză.

([35]) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj).

([36]) Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([37]) Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei din 13 martie 2015 privind securitatea în cadrul Comisiei (JO L 72, 17.3.2015, p. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj).

([38]) Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj).

(2) CJUE este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze compromisorii cuprinse într-un contract încheiat de agenție.

(3) În materie de răspundere extracontractuală, agenția este obligată să repare, în conformitate cu principiile generale comune ordinilor juridice ale statelor membre, orice prejudiciu cauzat de agenție sau de membrii personalului său în exercițiul funcțiunii lor.

(4) CJUE este competentă în litigiile privind acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile menționate la alineatul (3).

(5) Răspunderea individuală a membrilor personalului agenției față de agenție intră sub incidența dispozițiilor în materie cuprinse în Statutul funcționarilor sau în Regimul aplicabil celorlalți agenți, aplicabile acestora.

Articolul 38

Evaluare și reexaminare

(1) Până la 19 ianuarie 2031 și, ulterior, din cinci în cinci ani, Comisia desfășoară o evaluare pentru a analiza, în special, impactul, eficacitatea și eficiența agenției și a practicilor sale de lucru, ținând seama de avizul Consiliului de administrație. Evaluarea respectivă abordează, în special, o eventuală necesitate de modificare a mandatului agenției, în special pentru a ține seama de dezvoltarea dreptului Uniunii în domeniul transportului maritim, și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări, precum și necesitatea de a institui un sistem de taxe și onorarii și de a identifica serviciile pe care agenția le poate oferi în cadrul unui astfel de sistem.

(2) Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Consiliului de administrație raportul de evaluare împreună cu concluziile sale asupra raportului respectiv. Rezultatele evaluării se fac publice.

(3) La fiecare a doua evaluare, Comisia evaluează, de asemenea, rezultatele obținute de agenție, în raport cu obiectivele, mandatul și atribuțiile agenției. În cazul în care Comisia consideră că funcționarea în continuare a agenției nu se mai justifică în raport cu obiectivele, mandatul și atribuțiile repartizate, aceasta poate propune modificarea în consecință sau abrogarea prezentului regulament.

Articolul 39

Anchete administrative ale Ombudsmanului European

Activitățile agenției fac obiectul investigațiilor efectuate de Ombudsmanul European în conformitate cu articolul 228 din TFUE.

Articolul 40

Dispoziții tranzitorii

(1) Prin derogare de la articolul 15 din prezentul regulament, membrii Consiliului de administrație numiți în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1406/2002 înainte de 18 ianuarie 2026 rămân în funcție ca membri ai Consiliului de administrație până la data expirării mandatelor lor, fără a aduce atingere dreptului fiecărui stat membru de a numi un nou reprezentant.

(2) Directorul executiv numit în temeiul articolului 16 din Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 rămâne numit în postul de director executiv cu atribuțiile și responsabilitățile prevăzute la articolul 22 din prezentul regulament.

(3) Intrarea în vigoare a prezentului regulament nu aduce atingere niciunui contract de muncă în vigoare la 18 ianuarie 2026.

Articolul 41

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 se abrogă.

Articolul 42

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 26 noiembrie 2025.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președinta	*Președintele*
R. METSOLA	M. BJERRE